



ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός Απόφασης: 2771

Έτος: 2003

Περίληψη

Αλλοδαποί - Πρόσφυγες -. Το άρθρο 5 του π.δ. 61/1999 δεν αποκλείει, επί απορρίψεως αιτήσεως επανεξετάσεως του αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, την υποβολή νέας αιτήσεως επανεξετάσεως, εφόσον η νέα αυτή αίτηση συνοδεύεται από κρίσιμα, μη υποβληθέντα αρχικώς, στοιχεία.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 2771/2003

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, με την εξής σύνθεση: Μ. Βροντάκης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Γ. Παναγιωτόπουλος, Χ. Ράμμος, Σύμβουλοι, Δ. Γρατσία, Η. Τσακόπουλος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Τριάδη, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 22 Μαΐου 2000 αίτηση:

του Η. Υ. (Χ. Γ.), κατοίκου Αθηνών (*, Πλατεία Βικτωρίας), ο οποίος δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με την Α. Ροδοκάλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθούν: 1) η υπ' αριθμ. 95/26414-435563 από 29/01/2000 διαταγή Δ.Κ.Α./Γ/III/B και 2) η εκτελεστή Διοικητική πράξη του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του ως άνω Υπουργείου με την οποία απερρίφθη το αίτημά του για παροχή πολιτικού ασύλου και διετάχθη η απέλασή του από την Ελλάδα.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Δ. Γρατσία.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και παράβολο (2717219/2000 διπλότυπο εισπράξεως της Δ.Ο.Υ. Ενσήμων και Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών, 2026546/2000 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή ο αιτών, ο οποίος είναι Τούρκος υπήκοος, αποβιβάσθηκε λαθραία, την 5.12.1995, στη νήσο Μεγίστη και υπέβαλε αυθιμερόν, υπό τα στοιχεία Ufuk Yenilmez, αίτηση περί αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, κυρωθείσης με το Ν.Δ. 3989/1959 (Α' 201). Επί της αιτήσεως αυτής συνετάγη, από το Γ' Τμήμα της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, το από 19.6.1996 εισηγητικό σημείωμα, σύμφωνα με το οποίο η εν λόγω αίτηση έπρεπε να γίνει δεκτή, διότι: α) Ο αιτών συνελήφθη και φυλακίσθηκε επί εξάμηνο στη χώρα του, ως μέλος της οργανώσεως DEV SOL, ενώ παράλληλα αποβλήθηκε οριστικά από το Πανεπιστήμιο της Άγκυρας, όπου φοιτούσε, β) Σε μεταγενέστερο χρόνο συνελήφθη εκ νέου και φυλακίσθηκε επί δίμηνο, γ) Από το 1991 ανέπτυξε δράση ως μέλος της οργανώσεως « Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο », που αποτελούσε μετεξέλιξη της DEV SOL και εργάσθηκε, μέχρι το 1994, σε εφημερίδα που απηχούσε τις απόψεις της οργανώσεως αυτής και δ) Εκκρεμεί εναντίον του σειρά ποινικών διώξεων. Το αίτημα του αιτούντος απερρίφθη, εν τούτοις, με την υπ' αριθμ. 9135/26414/24.6.1996 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατά της οποίας ο αιτών άσκησε, την 15.7.1996, την προσφυγή που προβλεπόταν στο άρθρο 4 παράγραφος 3 του τότε ισχύοντος Π.Δ. 83/1993 «Διαδικασία εξέτασης αιτήσεως αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα» (Α' 36). Ενώ εκκρεμούσε η εν λόγω προσφυγή, ο αιτών εγνώρισε στη Διοίκηση ότι το πραγματικό του ονοματεπώνυμο δεν είναι αλλά Η ασκηθείσα προσφυγή απερρίφθη, με την υπ' αριθμ. 9135/26414/12.4.1997 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την αιτιολογία ότι « ο ισχυρισμός ότι ο προσφεύγων δεν είναι ο αλλά ο δεν αποδεικνύεται από κανένα στοιχείο του φακέλου». Την 6.2.1998, ο αιτών υπέβαλε, κατά τα προβλεπόμενα σχετικώς στο άρθρο 5 του Π.Δ. 83/1993 (βλ. ήδη την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 5 του Π.Δ. 61/1999 «Διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπού ως πρόσφυγα κ.λπ.», Α' 63/6.4.1999), αίτηση για την εξ υπαρχής εξέταση του αιτήματός του περί αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα, προσκομίζοντας, προκειμένου να αποδείξει ότι το πραγματικό του ονοματεπώνυμο είναι , πιστοποιητικό του Πανεπιστημίου της Άγκυρας. Το αίτημα αυτό απερρίφθη με την από 6.7.1998 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την αιτιολογία ότι το προαναφερθέν πιστοποιητικό «δεν θεωρείται νέο κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο, ώστε να δικαιολογήσει την εξ υπαρχής εξέταση». Την 2.8.1998, ο αιτών συνελήφθη στην Πάρο και καταδικάσθηκε, με την υπ' αριθμ. 616/4.8.1998 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σύρου, σε φυλάκιση είκοσι ημερών για πρόκληση όλως ελαφράς σωματικής βλάβης, ενώ εις βάρος του εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 03/722764 - 8842/2.8.1998 απόφαση, υπογραφομένη, με εντολή Αρχηγού, από τον Προϊστάμενο του Κλάδου Αστυνομίας, Ασφάλειας και Τάξης της Ελληνικής Αστυνομίας, με την οποία διετάχθη η απέλασή του από τη Χώρα και απαγορεύθηκε η είσοδός του στην Ελλάδα μέχρι την 2.8.2003. Εν τούτοις, κατόπιν του υπ' αριθμ. 26414/26.9.1998 εισηγητικού σημειώματος του Τμήματος Γ' της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, σύμφωνα με το οποίο, αν ο αιτών απελαθεί στη χώρα του «ενδεχομένως να κινδυνεύσει η ζωή του», ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως διέταξε, με την από 26.10.1998 απόφασή του, να αφεθεί ο αιτών «ελεύθερος επί τρίμηνο υπό ανοχή, προκειμένου στο διάστημα αυτό να μεριμνήσει μόνος του για αναχώρησή του από τη Χώρα». Ακολούθησε, την 19.1.1999, η υποβολή, εκ μέρους του αιτούντος, νέας αιτήσεως περί εξ υπαρχής εξετάσεως του αιτήματος περί αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα. Επί της τελευταίας αυτής αιτήσεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 9135/26414 - 431795/14.9.1999 πράξη του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, στην οποία αναφέρεται ότι η εν λόγω αίτηση «δεν θα εξετασθεί, καθ' όσον πα-

ρόμοια αίτησή του, από 6.2.1998, εξετάσθηκε και απορρίφθηκε» και προστίθεται ότι «δεν προσκομίζεται κανένα νέο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το αρχικώς ζητήσαν το πολιτικό άσυλο άτομο, με το όνομα είναι το ίδιο με το άτομο που ζητεί τώρα την εξ υπαρχής εξέταση του αιτήματος με το όνομα ». Τέλος, κατόπιν συλλήψεως του αιτούντος στην Αθήνα την 12.1.2000, εκδόθηκε η από 28.1.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία διετάχθη μεν, για λόγους ανθρωπιστικούς, να αφεθεί ελεύθερος ο αιτών και να μην απελαθεί (βλ. σχετικώς άρθρο 25 παράγραφος 4 του τότε ισχύοντος Ν. 1975/1991 «Είσοδος, έξοδος κ.λπ. αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων κ.λπ. », Α' 184, καθώς και άρθρο 8 του Π.Δ. 61/1999), ορίστηκε όμως, επίσης, ότι ο τελευταίος υποχρεούται, εντός εξαμήνου, να αναχωρήσει σε χώρα της επιλογής του. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατόπιν του υπ' αριθμ. Φ.9135/ 26414/23.1.2000 εισηγητικού σημειώματος του Τμήματος Γ' της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, στο οποίο εκτίθεται ότι «ενδεχόμενη άμεση επαναπροώθηση του ενδιαφερομένου στη χώρα υπηκοότητός του θα ήταν αντίθετη στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης (αρχή μη επαναπροώθησης)». Με την υπό κρίση αίτηση, ορθώς ερμηνευόμενη, ζητείται ήδη η ακύρωση: α) Της προμνησθείσης, υπ' αριθμ. 9135/26414 - 431795/14.9.1999, πράξεως του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη, για τους εκτιθεμένους στην πράξη αυτή λόγους, το αίτημα του αιτούντος περί επανεξετάσεως της αιτήσεως υπαγωγής του στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης και β) Της ως άνω, από 28.1.2000, αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή επιβάλλεται στον αιτούντα η υποχρέωση να αναχωρήσει, εντός εξαμήνου, από την Ελλάδα.

3. Επειδή, εν όψει των οριζομένων στο άρθρο 15 παράγραφος 3 περίπτωση β' του Ν. 3068/2002 (Α' 274), η κρινομένη αίτηση ακυρώσεως, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 9135/26414 - 431795/14.9.1999 πράξεως του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη το αίτημα του αιτούντος περί επανεξετάσεως της αιτήσεως υπαγωγής του στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η αίτηση εισάγεται, εξ άλλου, αρμοδίως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της από 28.1.2000 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, δεδομένου ότι η πράξη αυτή, κατά το μέρος που πλήττεται (κατά το μέρος, δηλαδή, που επιβάλλεται στον αιτούντα η υποχρέωση να αναχωρήσει, εντός εξαμήνου, από την Ελλάδα), ερείδεται επί της πρώτης των προσβαλλομένων πράξεων, της οποίας το κύρος προϋποθέτει.

4. Επειδή δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου έγκυρη κοινοποίηση των προσβαλλομένων πράξεων στον αιτούντα ούτε πλήρης, εκ μέρους του, γνώση των πράξεων αυτών σε χρόνο που να καθιστά εκπρόθεσμη την προσβολή τους με την υπό κρίση αίτηση.

5. Επειδή, κατά τα ήδη εκτεθέντα στη δεύτερη σκέψη, με την προσβαλλομένη, υπ' αριθμ. 9135/26414 - 431795/14.9.1999 πράξη του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας, το υποβληθέν την 19.1.1999, βάσει του άρθρου 5 του Π.Δ. 83/1993, αίτημα του αιτούντος περί επανεξετάσεως του αιτήματος υπαγωγής του στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης απερρίφθη κατ' επίκληση, αφ' ενός μεν του ότι προγενέστερο αίτημα επανεξετάσεως, το οποίο είχε υποβάλει ο αιτών την 6.2.1998, εξετάσθηκε και απερρίφθη, αφ' ετέρου δε του ότι «δεν προσκομίζεται κανένα νέο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το αρχικώς ζητήσαν το πολιτικό άσυλο άτομο, με το όνομα είναι το ίδιο άτομο που ζητεί τώρα την εξ υπαρχής εξέταση του αιτήματος με το όνομα». Με το περιεχόμενο αυτό, η ανωτέρω πράξη αιτιολογείται πλημμελώς, και τούτο για τους εξής λόγους: Η κρίσιμη εν προκειμένω διάταξη του άρθρου 5 του Π.Δ. 61/1999 (όπως, άλλωστε, και η αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 5 του προϊσχύσαντος Π.Δ. 83/1993) δεν αποκλείει, επί απορρίψεως αιτήσεως επανεξετάσεως του αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, την υπο-

βολή νέας αιτήσεως επανεξετάσεως, εφ' όσον η νέα αυτή αίτηση συνοδεύεται από κρίσιμα, μη υποβληθέντα αρχικώς, στοιχεία. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Διευθυντής Κρατικής Ασφαλείας επικαλείται, με την προσβαλλομένη πράξη του, ότι, παρά το γεγονός ότι η προηγουμένη αίτηση επανεξετάσεως απερρίφθη λόγω μη υποβολής κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων ως προς την πραγματική ταυτότητα του αιτούντος, δεν υπεβλήθησαν με τη νεώτερη αίτηση επανεξετάσεως νέα στοιχεία ως προς το ζήτημα αυτό. Η αιτιολογία, όμως, αυτή κλονίζεται από άλλα στοιχεία του φακέλου. Ειδικότερα: Όπως εξετέθη ήδη, στη δεύτερη σκέψη, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 9135/26414/12.4.1997 αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία το αίτημα υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης απερρίφθη κατ' επίκληση αμφιβολιών της Διοικήσεως ως προς την ταυτότητά του, καθώς και την έκδοση της από 6.7.1998 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία το υποβληθέν την 6.2.1998 αίτημα επανεξετάσεως του αιτήματος απερρίφθη κατ' επίκληση της μη υποβολής νέων, κρίσιμων στοιχείων ως προς το ζήτημα της ταυτότητος του αιτούντος, ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως διέταξε, με την από 26.10.1998 απόφασή του, να μην απελαθεί ο αιτών αλλά «να παραμείνει ελεύθερος επί τρίμηνο υπό ανοχή», αποδεχόμενος την από 26.9.1998 εισήγηση του Τμήματος Γ' της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, κατά την οποία, σε περίπτωση απελάσεως του αιτούντος στη χώρα του «ενδεχομένως να κινδυνεύσει η ζωή του». Περαιτέρω, μετά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας, με την οποία απερρίφθη η υποβληθείσα την 19.1.1999 αίτηση επανεξετάσεως του αιτήματος του αιτούντος, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως έκρινε, με την από 28.1.2000 απόφασή του, ότι ο αιτών δεν πρέπει να απελαθεί στην Τουρκία, αποδεχόμενος την από 23.1.2000 εισήγηση του αυτού ως άνω Τμήματος της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, στην οποία εκτίθεται ότι «ενδεχόμενη άμεση επαναπροώθηση του ανωτέρω στη χώρα υπηκοότητάς του θα ήταν αντίθετη στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης». Δεδομένου δε ότι στο άρθρο 33 παράγραφος 1 της Σύμβασης της Γενεύης ορίζεται ότι «ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων», από την τελευταία ως άνω εισήγηση ευθέως συνάγεται ότι, κατά την κρίση της Διοικήσεως, η ζωή ή η ελευθερία του αιτούντος απειλείται στην Τουρκία για λόγους εξ εκείνων που μνημονεύονται στην παρατεθείσα διάταξη της Σύμβασης της Γενεύης. Η κρίση, όμως, η οποία διατυπώνεται στην από 26.9.1998 εισήγηση του Τμήματος Γ' της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας περί του ότι, σε περίπτωση απελάσεως του αιτούντος στην Τουρκία «ενδεχομένως να κινδυνεύσει η ζωή του» (κρίση επιβεβαιωθείσα με την από 23.1.2000 εισήγηση της αυτής υπηρεσίας), προϋποθέτει λογικώς ότι η Διοίκηση είχε σχηματίσει πεποίθηση περί της ακριβούς ταυτότητος του αιτούντος. Εκ τούτου παρέπεται ότι οι αμφιβολίες της Διοικήσεως ως προς την ταυτότητα του αιτούντος, κατ' επίκληση των οποίων απερρίφθη τόσο το αρχικό αίτημα περί αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα όσο και η πρώτη, κατά χρονική σειρά, αίτηση επανεξετάσεως του αιτήματος τούτου, είχαν ήδη αρθεί κατά το χρόνο (19.1.1999) που ο αιτών υπέβαλε νέα αίτηση επανεξετάσεως του αιτήματος. Υπό τα δεδομένα αυτά, η απόρριψη, με την προσβαλλομένη πράξη του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας, της νέας αυτής αιτήσεως επανεξετάσεως, κατ' επίκληση της μη υποβολής από τον αιτούντα κρίσιμων στοιχείων ως προς το ζήτημα της ταυτότητός του, αιτιολογείται πλημμελώς και πρέπει, για το λόγο αυτό, να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προς νέα, νόμιμη κρίση επί της εν λόγω, υποβληθείσης την 19.1.1999, αιτήσεως εξ υπαρχής εξετάσεως του αιτήματος του αιτούντος. Κατόπιν τούτου, ακυρωτέα αποβαίνει, κατά το μέρος που πλήττεται (κατά το μέρος, δηλαδή, που επιβάλλεται στον αιτούντα η υποχρέωση να αναχωρήσει εντός εξαμήνου από την Ελλάδα) και η προσβαλλομένη, από 28.1.2000, απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας

Τάξεως, εφόσον, όπως ήδη εξετάθη, η πράξη αυτή ερείδεται, κατά το μέρος που πλήττεται, στην προσβαλλομένη (και ήδη ακυρουμένη) πράξη απορρίψεως της υποβληθείσης από τον αιτούντα, την 19.1.1999, αιτήσεως επανεξετάσεως της αιτήσεως υπαγωγής του στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης.

Δια ταύτα

Δέχεται την κρινομένη αίτηση.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό: α) Την υπ' αριθμ. 9135/26414 - 431795/14.9.1999 πράξη του Διευθυντή Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη το αίτημα του αιτούντος περί επανεξετάσεως της αιτήσεως υπαγωγής του στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης και β) Την από 28.1.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή επιβάλλεται στον αιτούντα η υποχρέωση να αναχωρήσει, εντός εξαμήνου, από την Ελλάδα.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τριακοσίων ογδόντα (380) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 23 Σεπτεμβρίου 2003 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 7 Οκτωβρίου 2003.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος
Μ. Βροντάκης

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος
Α. Τριάδη